

4. Неклюдов С. Фольклор и постфольклор : структура, типология, семиотика. Сайт «Дорога менестреля». URL: http://www.menestrels.ru/readarticle.php?article_id=63 (дата звернення: 26.11.2020).

5. Григоренко М. Вперед за музикою та емоціями: головні фестивалі, концерти та інші розваги літа 2019 в Україні. URL: phm.gov.ua (дата звернення: 3.01.2019).

Ольга Житченко

*аспірантка Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка;
викладач культурологічних дисциплін I категорії
Гадяцького коледжу культури і мистецтв ім. І. П. Котляревського
(м. Гадяч, Україна)*

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ ПРАКТИЧНОГО НАВЧАННЯ В ПІДГОТОВЦІ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ

Останнім часом тему інноваційних методів і підходів до навчання піднімають дедалі частіше в усіх освітніх закладах різного спрямування. Це диктується багатьма чинниками, особливе місце серед яких займає час. Як то кажуть: «Час іде, все змінюється», а всі зміни, які відбуваються в суспільстві та державі, неодмінно призводять до змін в усіх сферах людської діяльності, і, насамперед, в освіті. Якщо ж говорити про соціокультурну діяльність, то це взагалі дзеркальне відображення життя суспільства, тільки в художній обробці.

Саме до таких умов та змін має бути готовий сучасний фахівець соціокультурної сфери, адже ринок праці сьогодні потребує не просто кваліфікованого працівника, а високопрофесійну, креативну, всебічно розвинену особистість, здатну управляти організацією та приймати оптимальні для її розвитку рішення. А щоб підготувати фахівця такого рівня, необхідні інноваційні освітні технології. Їх на сьогодні з'явилося чимало, і всі вони спрямовані на формування і розвиток як особистісних, так і професійних знань, вмінь і навичок. Тож метою цієї статті є розкриття деяких інноваційних методів в процесі практичного навчання студентів спеціальності «Менеджмент соціокультурної діяльності» та аналіз результатів їх застосування на практиці.

Що є найпріоритетнішим для фахівця сфери культури і мистецтва? Звісно, дивувати глядача чи слухача. Дивувати новизною, оригінальністю, незвичайністю. А для цього студенту потрібно не боятися експериментувати, тим самим розвиваючи свій творчий потенціал. Як же досягти цієї мети? Задля досягнення максимально позитивних результатів з практичного навчання студентів можна використовувати такі методи навчання, як імітаційні. Вони можуть носити як індивідуальний, так і колективний характер. Наприклад, імітація майбутньої професії. Досягається це тимчасовим делегуванням повноважень студенту, тим самим даючи йому змогу творчо самореалізуватися.

При цьому викладач не втручається в роботу студента, і лише наприкінці заняття дає поради і рекомендації. Кожен студент вже в процесі репетицій заходу може відчувати себе на тій чи іншій посаді, – скажімо, режисера чи звукооператора, – оскільки кожен з них несе відповідальність за якусь ділянку роботи. Кожен студент працює над розробкою епізоду сценарію та його сценічним втіленням. При такому підході майбутній фахівець соціокультурної сфери займається ще й проектною діяльністю, адже в даній ситуації йому потрібно врахувати багато складових репетиційного процесу: підбір літератури, музики, костюмів, робота з акторами, розробка графіку репетицій, і т.п. Далі можна застосувати метод конкретних ситуацій (під конкретною ситуацією розуміється проблема, з якою працівник може в будь-який час зустрітись у своїй роботі і яка вимагає від нього аналізу, прийняття рішень, якихось конкретних дій [2]). Як показує практика, така синергетичність інноваційних методів навчання дає гарний результат, адже кожен студент має змогу проявити свої організаторські та творчі здібності та вміння. Окрім цього така практика сприяє розвитку креативності майбутніх фахівців. Особливо, якщо ставити перед ними складні задачі: поєднати в одному заході народні традиції та сучасні віяння, вдихнути нове життя і нову ідею в застарілий матеріал, створити новий сучасний проєкт на основі вже давно відомих стереотипів.

Описані вище методи – це, так би мовити, тільки верхівка айсберга. І виходячи з цього, можна відмітити різні інноваційні методи практичного навчання студентів, зокрема, це проблемна і ігрова технології, технології колективної, групової чи індивідуальної діяльності, імітаційні методи активного навчання, методи аналізу конкретних ситуацій, метод проєктів, креативне навчання, і т. д.

Тож, як показує практика, всі ці інноваційні методи дають можливість швидшими темпами отримати потрібний результат. Поступовий відхід від традиційного пояснювально-ілюстративного методу до використання інноваційних методів в професійно-орієнтованому навчанні і на сучасному етапі розвитку освітніх технологій є необхідною умовою для підготовки фахівців у соціокультурній сфері. Їх використання викликає у студентів інтерес до самої навчально-пізнавальної та практичної діяльності, що дозволяє створити атмосферу мотивованого, творчого навчання і одночасно вирішувати цілий комплекс навчальних, виховних, розвиваючих завдань і в той же час формувати особистість професіонала сучасної соціокультурної сфери.

Список використаних джерел

1. Скрипко Т. О. Інноваційний менеджмент: Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Київ: Знання, 2009. 385 с.
2. Активні методи навчання. URL: <https://studfile.net/preview/5705493/page:3/>